

Главнокомандващиятъ на тази армия се поставя начело и, като по сигналъ, всички други гжсеници се построяватъ въ редове и тръгватъ за походъ. Тази редица отъ хиляди гжсеници се движи бързо, справя се съ всички прѣчки, докато най-последно настъпи време за отдихъ. Ето предъ очитѣ на тия разбойници се изпрѣчва млада горичка съ хубави зелени листа по дърветата. Водачътъ спира и избира най-близкото дръвче. Бързо се изкачва и почва да гризе сочните листа. Армията нѣма нужда отъ сигналъ. Тя следва примѣра на водача, прѣска се по дърветата и почва своитѣ унищожения. Въ скоро време коронкитѣ на дърветата оставатъ безъ листа. Но тия пакостници не желаятъ да умратъ отъ гладъ. Тѣ въ стройни редове тръгватъ по сжщия начинъ да дирятъ нова обетована земя и да се отдадатъ на нови опустошения. Когато тѣ достигнатъ известна възраст, превръщатъ се въ пеперуди и оставятъ яйцата си по дърветата, за да продължи тѣхното потомство сжщитѣ опустошения на другата година.

Подобно на ластовичкитѣ, много птици предприематъ масово прелетяване. Всѣка година тѣ се събиратъ на рояци, защото къмъ това ги принуждава отъ една страна студътъ, отъ друга — гладътъ.

Когато настъпи есень, когато по нашитѣ страни почва да настѣпватъ студени дни и тѣхната храна става недостатъчна, ние виждаме жеравитѣ, дивитѣ гжски, щъркелитѣ, много отъ пойнитѣ птици, въ това число ластовичкитѣ и пѣдпѣлците, се приготвятъ за дълъгъ походъ и масово отлетяватъ на югъ въ по-топлитѣ страни. Не лека работа замислятъ тѣ. Въ това прелетяване тѣ има да се справятъ съ много неприятности и опасности, които не винаги успѣватъ да избѣгнатъ. При една силна буря или ураганъ много отъ тѣхъ загиватъ.

Но гладътъ ги заставя да напускатъ нашитѣ земи. Топлиятъ югъ ги мами. Тѣ знаятъ, че тамъ ги очакватъ сочни плодове, изобилни зърна, добра паша и милиони